

- (ii) Opći sud nije primijenio dužnu pažnju na odredbe o povjerljivosti u zakonodavstvu specifičnom za proizvode za zaštitu bilja, naime Direktivu Vijeća 91/414/EEZ o stavljanju sredstava za zaštitu bilja na tržište⁽³⁾ i Uredbu (EK) br. 1107/2009 Europskog parlamenta i Vijeća od 21. listopada 2009. o stavljanju na tržište sredstava za zaštitu bilja i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 79/117/EEZ i 91/414/EEZ⁽⁴⁾; i
- (iii) Opći sud je pogriješio zanemarišući potrebu za tumačenjem članka 6. stavka 1. Arhurške uredbe što je više moguće u skladu s odredbama Povelje o temeljnim pravima i sa Sporazumom o trgovinskim aspektima prava intelektualnog vlasništva („TRIPS“).

(¹) (SL L 264, 25.9.2006., str. 13.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 20., str.29.).

(²) SL L 145, 31.5.2001., str. 43.

(³) SL L 230, 19.8.1991., str. 1.

(⁴) SL L 309, 24.11.2009., str. 1.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 23. prosinca 2013. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) — Diageo Brands BV protiv Simiramida-04 EOOD

(Predmet C-681/13)

(2014/C 71/18)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: Diageo Brands BV

Druga stranka u postupku: Simiramida-04 EOOD

Prethodna pitanja

1. Treba li članak 34. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 44/2001⁽¹⁾ tumačiti na način da taj razlog za odbijanje obuhvaća i slučaj u kojem je odluka suca države članice podrijetla u očitoj suprotnosti s pravom Unije, a to je tom sucu bilo poznato?
2. (a) Treba li članak 34. stavak 1. Uredbe (EZ) br. 44/2001 tumačiti na način da se uspješnom pozivanju na navedeni razlog za odbijanje protivi okolnost da je stranka, koja se poziva na taj razlog za odbijanje, propustila upotrijebiti pravna sredstva koja su joj stajala na raspolaganju u državi članici podrijetla odluke?

- (b) U slučaju potvrdnog odgovora na pitanje 2. (a) je li išta drukčije ako korištenje pravnih sredstava u državi članici podrijetla odluke nije imalo smisla jer se mora pretpostaviti da to ne bi dovelo do drukčije odluke?

3. Treba li članak 14. Direktive 2004/48/EZ⁽²⁾ tumačiti na način da ta odredba obuhvaća i troškove koji strankama nastanu u sklopu parnice za naknadu štete u jednoj državi članici ako se to potraživanje i obrana od njega odnose na odgovornost tuženika zbog zapljene i izjava koje je ovaj u drugoj državi članici ishodio odnosno dao radi provedbe svojih prava koja proizlaze iz žiga, te se s tim u svezi postavlja pitanje priznanja odluke suda druge države članice u prvoj državi članici?

(¹) Uredba Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (SL L 12, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 3., str. 30.).

(²) Direktiva 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva (SL L 157, str. 45.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 17., svezak 2., str. 74.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 27. prosinca 2013. uputio Högsta förvaltningsdomstolen (Švedska) — X AB protiv Skatteverket

(Predmet C-686/13)

(2014/C 71/19)

Jezik postupka: švedski

Sud koji je uputio zahtjev

Högsta förvaltningsdomstolen

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X AB

Tuženik: Skatteverket

Prethodno pitanje

Protive li se članak 49. UFEU-a i članak 63. UFEU-a nacionalnom zakonodavstvu, u skladu s kojim država članica sjedišta ne priznaje pravo na porezni odbitak zbog valutnog gubitka po tečajnim razlikama koji je sastavni dio kapitalne dobiti ili kapitalnog gubitka na udjelima u društvu sa sjedištem u drugoj državi članici, ako država članica sjedišta primjenjuje sustav prema kojem su kapitalni dobitci i kapitalni gubici na takvoj imovini u cijelosti izuzeti od oporezivanja?